

graphen derved ikke bortfalder, thi det staaer ligesuldt i Thingets Magt at stemme for Beholdelsen deraf, dersom Thingets Fleertal ikke lægger saamegen Vægt paa at faae denne Lov ud, som mange Dyringer her i Thinget have givet Anledning til at formode. Der er fra flere Sider med stor Styrke udtalt, at det vilde være høist urigtigt, om man vilde modsætte sig, at denne Lov kom ud, og det er altid blevet holdt mig for Die, hvilket Ansvar jeg herved paadrog mig. Det forekommer mig ikke, at jeg, ligesaa lidt som Fleertallet har troet det, kunde forsvare ei at give Leilighed til, at en Lov som den her foreliggende kunde udkomme, naar den dog i saa mange Punkter ansees for at være tilfredsstillende, dersom Fleertallet af Thinget skulde ansee det for at være tilraadeligt, vel at mærke ikke at opgive Principet i § 20, men at udsætte Spørgsmaalet til en senere Tid. Jeg vil ikke lægge Dølgemaal paa, hvad jeg ogsaa har sagt ved en foregaaende Forhandling, at der er Sandsynlighed for, at man ved nu at tage imod denne Lov skyder en videre Reform længere ud, og det er Noget, jeg heller ikke skjuler for mig selv, at det var muligt, at man ved at forkaste denne Lov vilde fremstykke en anden Lov, og maaskee en Lov med Optagelse af Valgreformen i næste Sæssion. Dersom jeg med nogen Sikkerhed turde stole paa, at dette vilde ske, skulde jeg være den Første til at stemme imod den fores-

liggende Lov, om hvilken jeg ikke paa nogen Maade kan sige, at den tilfredsstiller mig, men jeg troer ikke, at det er muligt i den korte Tid, der er tilbage af Sæssionen, at faae Mere ud af denne Lov end det, Fleertallet har forsøgt paa. Spørgsmaalet er altsaa simpelt: Vil man have en Lov, saa stemmer man for Fleertallets Forslag, og vil man ikke have en Lov, saa stemmer man imod det.

L. S. Larsen: Efterat den ærede Indvrigsminister har udtalt sig saaledes, at han ikke kunde ansee det for usandsynligt, at Fleertallets Forslag vilde blive til Lov, kan jeg ikke forsvare for min Overbeviisning Andet end at stemme derved. Jeg er fuldkommen overbevist om, at det vil lede til den heldigste og virksomste Bestyrelse af Communens Anliggender, og det maa dog være det vigtigste Hensyn. Jeg kan heller ikke indsee, at der ved Fleertallets Forslag skulde være nogen væsentlig Fare for den communale Frihed. Skulde der være en saadan, maatte den vel søges i Overpræsidentens Stilling, men det vil være umuligt for ham at udøve nogen overveiende Indflydelse ligeoverfor det store Fleertal af de directe valgte Borgerrepræsentanter, naar han ikke er en Mand, der er saa dygtig og arbejder i en saadan Retning, at Fleertallet villig følger ham.